

Forskrift til åndsverkloven (lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.)

Dato	FOR-2001-12-21-1563
Departement	Kulturdepartementet
Publisert	I 2001 hefte 17
Ikrafttredelse	01.01.2002
Sist endret	FOR-2015-06-30-846 fra 01.07.2015
Endrer	FOR-1964-11-27-1, FOR-1965-04-02-4, FOR-1969-08-29-1, FOR-1972-01-28-4, FOR-1978-04-10-3789, FOR-1980-05-02-4, FOR-1981-09-18-8951, FOR-1986-05-02-1010, FOR-1988-05-06-346, FOR-1989-12-22-1286, FOR-1994-01-03-2, FOR-1997-04-25-383
Gjelder for	Norge
Hjemmel	LOV-1961-05-12-2-§13b, LOV-1961-05-12-2-§15, LOV-1961-05-12-2-§16, LOV-1961-05-12-2-§16e, LOV-1961-05-12-2-§17a, LOV-1961-05-12-2-§31, LOV-1961-05-12-2-§35, LOV-1961-05-12-2-§37, LOV-1961-05-12-2-§38, LOV-1961-05-12-2-§38a, LOV-1961-05-12-2-§42b, LOV-1961-05-12-2-§45a, LOV-1961-05-12-2-§45b, LOV-1961-05-12-2-§51, LOV-1961-05-12-2-§53, LOV-1961-05-12-2-§53b, LOV-1961-05-12-2-§54, LOV-1961-05-12-2-§59
Kunngjort	08.01.2002
Korttittel	Forskrift til åndsverkloven

Kapitteloversikt:

Kapittel I - Eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring i arkiv, bibliotek, museer, undervisnings- og forskningsinstitusjoner og til bruk for funksj... (§§ 1-1 - 1-14)

Kapittel II - Opptak av kringkastingsprogram mv. (§§ 2-1 - 2-10)

Kapittel III - Bestemmelser om godkjenning av organisasjoner etter åndsverkloven § 13b, § 38a, § 38c, § 42b og § 45b (§§ 3-1 - 3-8)

Kapittel IV - Tvisteløsning mv. for avtale- eller tvangslisenssituasjoner (§§ 4-1 - 4-12)

Kapittel V - Nemndsbehandling av tvister vedrørende bruk av verk og arbeider når effektive tekniske beskyttelsessystemer er anvendt, jf. åndsverkloven... (§§ 5-1 - 5-6)

Kapittel VI - Bestemmelser om åndsverklovens anvendelse i forhold til verk og arbeider med tilknytning til andre land mv. (§§ 6-1 - 6-15)

Kapittel VII - Ikrafttredelse m.m. (§7-1)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v. (åndsverksloven) § 13b, § 15, § 16, § 16e, § 17a, § 31, § 35, § 37, § 38, § 38a, § 45a, § 45b, § 51, § 53, § 53b, § 54 og § 59. Fremmet av Kulturdepartementet.

Endringer: Endret ved forskrifter 25 mars 2002 nr. 376, 13 des 2002 nr. 1503, 17 des 2004 nr. 1670, 15 juni 2007 nr. 633, 23 nov 2007 nr. 1281 (bl.a. hjemmel), 9 mai 2008 nr. 450, 18 des 2009 nr. 1645, 1 juli 2014 nr. 926, 30 juni 2015 nr. 846.

Kapittel I - Eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring i arkiv, bibliotek, museer, undervisnings- og forskningsinstitusjoner og til bruk for funksjonshemmede, jf. åndsverkloven § 16 og § 17a. Omfattende søk etter rettighetshavere til hitteverk, jf. åndsverkloven § 16b til § 16e

0 Endret ved forskrifter 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

§ 1-1. *Hvem reglene gjelder for*

Arkiv under arkivverket, kommunale og fylkeskommunale arkiv, bibliotek under universiteter og høyskoler og andre vitenskapelige og faglige bibliotek som drives av det offentlige, fylkesbibliotekene og folkebibliotekene samt offentlige museer og museer som mottar offentlige tilskudd kan til ikke-erhvervsmessig bruk i sin virksomhet fremstille eksemplarer av åndsverk, når det skjer i samsvar med formål som angitt i bestemmelsene i § 1-2 til § 1-3 samt § 1-5 til § 1-9. For museer gjelder reglene så langt de passer. Med universiteter og høyskoler forstås alle institusjoner som omfattes av lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 1-2.

Undervisnings- og forskningsinstitusjoner er omfattet av § 1-4 om eksemplarfremstilling for forskningsformål.

Kultur- og kirkedepartementet kan bestemme at også andre nærmere angitte arkiv, bibliotek og museer skal være omfattet av kapitlet her.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-2. *Hovedregel om eksemplarfremstilling og generelle bestemmelser*

Når ikke annet er særskilt angitt, gir bestemmelsene i dette kapittel adgang til å fremstille eksemplarer i samme format som originaleksemplaret. Reglene gir likevel adgang til å fremstille papirutskrift fra maskinlesbare eksemplarer.

Bestemmelsene i dette kapittel gir ikke adgang til uten samtykke fra rettighetshaver å fremstille maskinlesbare eksemplarer av datamaskinprogrammer.

Med mindre annet er særskilt bestemt, gjelder adgangen til eksemplarfremstilling etter dette kapittel kun for offentliggjorte verk.

Det som i dette kapittel sies om åndsverk, gjelder tilsvarende for arbeider som nevnt i åndsverkloven kapittel 5 (nærstående rettigheter).

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-3. *Eksemplarfremstilling for konserverings- og sikringsformål*

For konserverings- og sikringsformål kan institusjon som nevnt i § 1-1 fremstille eksemplarer av åndsverk som den har eksemplarer av i sine samlinger

a) i samme format som originaleksemplaret,

- b) i andre format enn originaleksemplaret, der det ikke kan skaffes et eksemplar som oppfyller konserverings- og sikringsformålet fra utsalgssted eller fra utgiver, importør eller produsent,
- c) ved overføring til mikroformer,
- d) ved overføring til nye lagringssystemer dersom dette på grunn av ukurant utstyr er nødvendig for å benytte verket.

Adgangen til eksemplarframstilling for konserverings- og sikringsformål gjelder også for åndsverk som ikke er offentliggjort.

Nasjonalbiblioteket kan for konserverings- og sikringsformål fremstille eksemplar av åndsverk det har i sine samlinger i andre format enn originaleksemplaret.

Kultur- og kirkedepartementet kan i tilfelle vilkårene i første ledd ikke er oppfylt gi tillatelse til at institusjon som nevnt i § 1-1 for konserverings- og sikringsformål kan fremstille eksemplar av åndsverk det har i sine samlinger i andre format enn originaleksemplaret.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-4. Eksemplarframstilling for forskningsformål

Kultur- og kirkedepartementet kan for forskningsformål gi undervisnings- og forskningsinstitusjoner tillatelse til å fremstille eksemplar av åndsverk, også i andre format enn originaleksemplaret.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-5. Eksemplarframstilling for utlån

For utlån kan institusjon som nevnt i § 1-1 fremstille eksemplar på papir av åndsverk som den har eksemplar av i sine samlinger, dersom eksemplaret er særlig utsatt for skade ved utlån eller vanskelig kan erstattes hvis det går tapt. Det kan ikke fremstilles flere eksemplar enn det som er nødvendig for at institusjonen skal ha et begrenset antall eksemplar til rådighet for utlån.

Institusjon som nevnt i § 1-1 kan for utlån fremstille fysiske eksemplar av musikk- og filmverk, også i andre format enn originaleksemplaret, der institusjonens originaleksemplar er særlig utsatt for skade ved utlån og ikke kan erstattes hvis det går tapt. Det er ikke tillatt å låne ut flere eksemplar enn institusjonen har originaleksemplar.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-6. Eksemplarframstilling for kompletteringsformål

For kompletteringsformål kan institusjon som nevnt i § 1-1 fremstille eksemplar av manglende partier av et åndsverk den har et ufullstendig eksemplar av i sine samlinger når de manglende partier utgjør en mindre del i forhold til hele verket, og komplettering ikke er mulig gjennom anskaffelse av verket eller delen av verket på utsalgssted eller fra utgiver, importør eller produsent.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-7. Hovedregel for bruk av eksemplar

Eksemplar fremstilt i samsvar med § 1-1 til § 1-3 og § 1-5 til § 1-9 må kun brukes i vedkommende institusjons egne lokaler, med unntak av

- a) eksemplar fremstilt på papir,
- b) eksemplar av musikk- og filmverk fremstilt etter vilkårene i § 1-5 andre ledd for utlån,
- c) eksemplar som skal brukes til fjernlån på konkret bestilling etter § 1-8.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-8. Fjernlån på konkret bestilling

På særskilt bestilling kan eksemplar fremstilt i samsvar med § 1-2 og § 1-3 gjennom fjernlån, herunder ved overføring til dataterminal, stilles til rådighet for en bestemt låner i lokaler til andre institusjoner omfattet av § 1-1. Slike eksemplar kan ikke lagres permanent hos lånerinstitusjonen, men må tilbakeføres, slettes eller tilintetgjøres når bestillerens bruk er opphørt. Åndsverk omfattet av lov 9. juni 1989 nr. 32 om avleveringsplikt for allment tilgjengelege dokument kan ikke fjernlånes etter denne bestemmelsen.

Låneren kan ta papirutskrift av fjernlånt materiale etter reglene om eksemplarfremstilling til privat bruk i åndsverkloven § 12. Låneren kan ikke ta maskinlesbar kopi.

Departementet kan gi forskrift om kontroll med institusjoners praksis etter bestemmelsen her.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-9. Tilgjengeliggjøring i institusjonens egne lokaler, fotokopiering og papirutskrift

Institusjon som nevnt i § 1-1 kan gjøre åndsverk fra egen samling tilgjengelig for enkeltpersoners forskningsformål eller private studieformål ved hjelp av terminaler i egne lokaler. Adgangen til tilgjengeliggjøring etter første punktum gjelder ikke åndsverk omfattet av lov 9. juni 1989 nr. 32 om avleveringsplikt for allment tilgjengelege dokument.

For enkeltpersoners forskningsformål eller private studieformål kan institusjon som nevnt i § 1-1 ved fotokopiering eller lignende fremgangsmåte fremstille eksemplar av enkelte artikler i samleverk, avis eller tidsskrift, eller korte avsnitt i andre verk for utlevering til eie. Det kan ikke utleveres mer enn ett eksemplar til hver bruker.

Brukeren kan ta en papirutskrift til eie av åndsverk som er tilgjengeliggjort etter første ledd etter reglene om eksemplarfremstilling til privat bruk i åndsverkloven § 12. Brukeren kan ikke ta maskinlesbar kopi.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-10. Pliktavleverte åndsverk

For formål som angitt i lov 9. juni 1989 nr. 32 om avleveringsplikt for allment tilgjengelege dokument, kan mottaksinstitusjon:

- a) fremstille eksemplar av åndsverk som er avleveringspliktig og som de har i sine samlinger til konserverings- og sikringsformål etter reglene i § 1-3,
- b) fremstille eksemplar, også i andre format enn originaleksemplaret, av åndsverk som er avleveringspliktig og som de ikke har i sine samlinger, når slikt eksemplar ikke kan skaffes på utsalgssted eller fra utgiver, importør eller produsent,

c) gjøre pliktavlevert åndsverk fra egen samling tilgjengelig på terminaler i institusjonens egne lokaler.

Annen bruk av pliktavleverte åndsverk følger reglene i pliktavleveringsloven.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-11. Eksemplarfremstilling til bruk for funksjonshemmede

For vederlagsfri bruk av syns- og lesehemmede, hørsels- og talehemmede, personer med nedsatt førighet og andre som på grunn av funksjonshemming ikke kan tilegne seg verket på vanlig måte, kan institusjon som nevnt i § 1-1 første ledd og nærmere angitt organisasjon som Kultur- og kirkedepartementet bestemmer, fremstille eksemplar, også i andre format enn originaleksemplaret, av utgitt litterært eller vitenskapelig verk gjennom opptak på innretning som kan gjengi det. I tilslutning til teksten kan offentliggjort kunstverk og fotografisk verk gjengis på opptaket.

Eksemplar etter første ledd kan distribueres til bruker via datanettverk i en vanlig låneperiode. Institusjonen eller organisasjonen som distribuerer eksemplaret er ansvarlig for at eksemplaret blir distribuert til riktig bruker samt at eksemplaret tilbakeføres, slettes eller tilintetgjøres når låneperioden er over. Adgangen til opptak etter første ledd gjelder ikke for verk hvor opptak av tilsvarende egnethet kan skaffes fra vanlig utsalgssted. Opptak kan bare danne grunnlag for ytterligere eksemplarfremstilling for disse formål.

Opphavsmannen har krav på vederlag som utredes av staten. Denne paragraf gjelder ikke ervervsmessig bruk.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-12. Register over fremstilte opptak. Ideelle rettigheter

Bibliotek og organisasjon som gjør opptak i medhold av § 1-11, skal føre register over fremstilte opptak.

Bestemmelsene i åndsverkloven om plikt til å navngi opphavsmann og utøvende kunstner, og bestemmelsene om forbud mot endring av verk, gjelder på vanlig måte.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 1-13. Kulturarvinstitusjoners omfattende søk etter rettighetshavere til hitteverk, jf. åndsverkloven §16b til § 16e

Omfattende søk etter rettighetshavere, jf. åndsverkloven § 16e, skal utføres i god tro og i de kilder som er relevante for den aktuelle verkstypen. Dokumentasjon av søket skal videreformidles til Nasjonalbiblioteket. Søket skal alltid omfatte følgende søkekilder:

1) For utgitte bøker:

- a) register over pliktavlevert materiale (Nasjonalbibliografien), bibliotekskataloger og autoritetsregistre som finnes i bibliotek og i andre institusjoner,
- b) forlegger- og opphavsmannssammenslutninger i det respektive landet,
- c) eksisterende databaser og registre, WATCH (Writers, Artists and their Copyright Holders), ISBN (International Standard Book Number) og databaser over trykte bøker,
- d) databasene til de aktuelle rettighetsorganisasjonene, særlig organisasjoner som forvalter retten til eksemplarfremstilling, og

- e) kilder som omfatter en rekke databaser og registre, herunder VIAF (Virtual International Authority Files) og ARROW (Accessible Registries of Rights Information and Orphan Works).
- 2) For aviser, blad, tidsskrift og periodika:
- a) ISSN (International Standard Serial Number) for tidsskrift,
 - b) indekser og kataloger fra bibliotek og andre samlinger,
 - c) register over pliktavlevert materiale (Nasjonalbibliografien),
 - d) forleggersammenslutninger og forfatter- og journalistsammenslutninger i det respektive landet, og
 - e) databasene til aktuelle rettighetshaverorganisasjoner, herunder organisasjoner som forvalter retten til eksemplarframstilling.
- 3) For visuelle verk, herunder kunst, fotografi, illustrasjoner, design, arkitektur, skisser av de sistnevnte verk og andre slike verk som finnes i bøker, tidsskrift, aviser og blad eller andre verk:
- a) kildene som er nevnt i punkt 1) og 2),
 - b) databasene til de aktuelle rettighetshaverorganisasjonene, særlig for billedkunst, og inkludert organisasjoner som forvalter retten til eksemplarframstilling, og
 - c) databasene til bildebyrå, der det er relevant.
- 4) For audiovisuelle verk og fonogram:
- a) register over pliktavlevert materiale (Nasjonalbibliografien),
 - b) produsentsammenslutninger i det respektive landet,
 - c) databasene til film- eller lydkulturarvinstitusjoner og Nasjonalbiblioteket,
 - d) databaser med relevante standarder og identifikatorer, så som ISAN (International Standard Audiovisual Number) for audiovisuelle verk, ISWC (International Standard Music Work Code) for musikkverk og ISRC (International Standard Recording Code) for fonogram,
 - e) databasene til de aktuelle rettighetshaverorganisasjonene, særlig for opphavsmenn, utøvende kunstnere, fonogramprodusenter og produsenter av audiovisuelle verk,
 - f) opplysninger om medvirkende og annen informasjon som vises på emballasjen til verket, og
 - g) databasene til andre relevante sammenslutninger som representerer en bestemt kategori av rettighetshavere.

0 Tilføyd ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

§ 1-14. Utfyllende forskrifter

Kultur- og kirke departementet kan gi utfyllende forskrifter, herunder sette vilkår for adgang til eksemplarframstilling etter dette kapitlet.

0 Endret ved forskrifter 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015, tidligere § 1-13).

Kapittel II - Opptak av kringkastingsprogram mv.

Opptak for tidsforskutt bruk i visse døgninstitusjoner, jf. åndsverkloven § 15, og bruk av opptak etter åndsverkloven § 13b

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 2-1. For bruk i egen institusjon innen én uke, kan sykehus, alders- og pleiehjem, fengsler og andre

døgninstitusjoner innen helse-, sosial- eller kriminalomsorg vederlagsfritt gjøre opptak av verk og arbeider som inngår i kringkastingssending. Opptak etter denne bestemmelse kan bare gjøres når institusjonens beboere vanskelig kan følge kringkastingsprogram på det tidspunkt det sendes.

Opptak gjort med hjemmel i denne bestemmelse må ikke oppbevares ut over én uke etter at de ble gjort.

Kultur- og kirkedepartementet kan gi bestemmelser om kontroll med institusjoners praksis etter denne bestemmelse.

0 Endret ved forskrift 25 mars 2002 nr. 376 (i kraft 1 jan 2002).

§ 2-2. Adgangen til å gjøre opptak med hjemmel i åndsverkloven § 13b, gjelder ikke for bruk som musikkakkompagnement ved undervisning i dans, musikk, gymnastikk og lignende.

Opptak gjort med hjemmel i åndsverkloven § 13b og § 15, jf. § 2-1 ovenfor, kan ikke utleveres eller utlånes til studenter eller elever til selvstudium. Heller ikke kan slike opptak brukes utenfor undervisningsvirksomhetens eget område med mindre det skjer som ledd i undervisning som normalt drives på annet sted.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 2-3. Kultur- og kirkedepartementet kan gi bestemmelser om adgangen til å oppbevare og fremstille eksemplar av opptak gjort i medhold av åndsverkloven § 13b, jf. § 36.

0 Endret ved forskrifter 25 mars 2002 nr. 376 (i kraft 1 jan 2002), 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

Efemære opptak til bruk i kringkastingssendinger, jf. åndsverkloven § 31

§ 2-4. Med opptak forstås i § 2-5 til § 2-8 fremstilling av eksemplar med hjemmel i åndsverkloven § 31, ved overføring av åndsverk til innretning som kan gjengi verket for kringkasting.

§ 2-5. Norsk rikskringkasting og andre som har bevilling til å drive kringkastingsvirksomhet kan gjøre opptak av åndsverk uten særskilt samtykke når

- a) opptaket gjøres ved kringkastingforetakets egne hjelpemidler, og
- b) opptaket gjøres til bruk ved kringkastingforetakets egne sendinger, og
- c) kringkastingforetaket for øvrig har rett til å ta verket med i sine programmer, det vil si at kringkastingforetaket i henhold til lov eller avtale har rett til å kringkaste verket.

§ 2-6. Opptak som er gjort med hjemmel i åndsverkloven § 31 første ledd (jf. § 2-5 ovenfor) kan kringkastingforetaket bruke under egne sendinger i programmer for kringkasting. Under bruk for egne sendinger går også programmer som samtidig sendes over utenlandske stasjoner. Når kringkastingforetaket bruker et opptak etter § 2-5, er det forutsetningen at betingelsen etter § 2-5 bokstav c hver gang er til stede, og at det ytes vederlag for fremføringen til opphavsmannen i samsvar med lov eller avtale.

Opptak kan likevel ikke brukes til sending etter utløpet av ett år etter at opptaket er gjort, og heller ikke kan opptaket i løpet av året brukes i mer enn fire sendinger. Disse begrensninger kommer ikke til anvendelse på åndsverk skapt av norsk statsborger.

§ 2-7. Opptak som er gjort med hjemmel i åndsverkloven § 31 første ledd (jf. § 2-5 ovenfor) kan oppbevares i ett år etter at opptak er gjort. Med mindre opptaket gjelder verk av norsk statsborger eller annet blir avtalt med opphavsmannen, skal opptaket ved utløpet av denne tid ødelegges eller slettes. Opptak som har dokumentarisk karakter, kan likevel oppbevares i kringkastingsforetakets arkiv ut over ett år i nødvendig antall eksemplarer.

§ 2-8. Bestemmelsene i § 2-4 til § 2-7 gjelder bare for opptak som er gjort etter 1. juli 1961, og for verk som er gjenstand for opphavsrett etter åndsverkloven.

Bestemmelsene har tilsvarende anvendelse for utøvende kunstnere eller andre i samsvar med vedkommendes rettigheter etter åndsverkloven kapittel 5.

Overføring av kringkastingssending i kafeer etc., jf. åndsverkloven § 45a

§ 2-9. En kringkastingssending kan uten særskilt samtykke fra kringkastingsforetaket overføres direkte gjennom mottaker i pensjonater, hoteller, restauranter, kafeer og liknende, i forretningsrom, møterom og forsamlingslokaler som det er gratis adgang til, og gjennom mottaker som brukes til å distribuere kringkastingsprogrammer til ansatte i arbeidstiden.

§ 2-10. Den adgang til overføring av kringkastingssending som er gitt i § 2-9 berører ikke de rettigheter opphavsmenn, utøvende kunstnere, fotografer eller andre måtte ha i et kringkastingsprogram i henhold til åndsverklovens bestemmelser for øvrig. Heller ikke berører den avgiftsplikten etter lov av 14. desember 1956 nr. 4 om avgift på offentlig fremføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v. (fondsloven).

Kapittel III - Bestemmelser om godkjenning av organisasjoner etter åndsverkloven § 13b, § 38a, § 38c, § 42b og § 45b

0 Endret ved forskrifter 18 des 2009 nr. 1645 (i kraft 28 des 2009), 1 juli 2014 nr. 926.

Organisasjoner godkjent etter åndsverkloven § 38a

§ 3-1. Kultur- og kirkedepartementet kan bestemme at organisasjoner godkjent etter åndsverkloven § 38a og fond som mottar avtalelisensmidler til videre fordeling, skal gi slikt innsyn som er nødvendig for å kontrollere at vederlagsmidler forvaltes på tilfredsstillende måte. For samme formål kan departementet fastsette eller endre vilkår for godkjenning som nevnt.

0 Endret ved forskrift 25 mars 2002 nr. 376 (i kraft 1 jan 2002).

Organisasjon godkjent etter åndsverkloven § 45b

§ 3-2. Organisasjon som representerer en vesentlig del av de vederlagsberettigede, kan godkjennes av Kultur- og kirke departementet som oppkrevings- og fordelingsorganisasjon etter åndsverkloven § 45b. Departementet skal godkjenne organisasjonens vedtekter og eventuelle endringer i disse. Årsrapport og revidert regnskap skal oversendes departementet innen 1. mai det påfølgende år.

0 Endret ved forskrift 25 mars 2002 nr. 376 (i kraft 1 jan 2002).

§ 3-3. Vederlagsberettigede norske fonogramprodusenter og utøvende kunstnere som er medlem av norsk rettighetshaverorganisasjon på området, kan opptas som ordinære medlemmer av oppkrevings- og fordelingsorganisasjonen.

Ikke-organiserte og utenlandske produsenter og utøvere samt personer og juridiske personer som har fått overdratt rettigheter ved livsdisposisjon eller arv, kan opptas som tilsluttede medlemmer av organisasjonen.

§ 3-4. Organisasjonen skal også oppkreve vederlag for utenlandske og norske ikke-organiserte rettighetshavere, som ikke er tilsluttede medlemmer av organisasjonen.

Organisasjonen overtar de vederlagspliktiges forpliktelser overfor disse rettighetshavere.

§ 3-5. Organisasjonen kan kreve de opplysninger som er nødvendige for å avgjøre om vederlagsplikt foreligger og for beregning av vederlagets størrelse.

Vederlagspliktige kringkastingsforetak skal rapportere til organisasjonen om hvilke opptak og fonogrammer som kringkastes og om hvilke utøvere som deltar.

Twist om opplysningsplikt og rapportering kan bringes inn for departementet for endelig avgjørelse.

§ 3-6. Brutto oppkrevd vederlag fordeles likt mellom de to rettighetshavergruppene.

Individuelt årlig beløp som utgjør mindre enn 0,5 pst. av folketrygdens grunnbeløp avrundet oppad til nærmeste hele tikkone, utbetales ikke. Beløp under denne grensen disponeres av organisasjonen til formål som organisasjonen fastsetter. Foreldede vederlag disponeres på samme måte.

Organisasjonen kan beregne seg et administrasjonsgebyr av de beløp som utbetales til andre enn ordinære medlemmer.

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 3-7. Avregnede vederlag til rettighetshavere fra andre land som er tilsluttet Romakonvensjonen, skal overføres til lignende oppkrevings- og fordelingsorganisasjoner i samsvar med inngåtte gjensidighetsavtaler. Det kan også avtales at overføring ikke skal skje og at midlene skal forbli i inntjeningslandet og disponeres av organisasjonen.

Rettighetshavere fra land som ikke har tilsvarende oppkrevings- og fordelingsorganisasjon, må selv kreve vederlag for å få utbetalt avregnede beløp.

Saksbehandlingsfrist for søknad om godkjenning etter § 13b, § 38a, § 38c, § 42b og § 45b

0 Tilføyd ved forskrift 18 des 2009 nr. 1645 (i kraft 28 des 2009), endret ved forskrift 1 juli 2014 nr. 926.

§ 3-8. For søknad om godkjenning etter § 13b andre ledd, § 38a første ledd, § 38c sjette ledd, § 42b tredje ledd og § 45b andre ledd skal saksbehandlingsfrist, som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være 6 måneder.

Tjenesteloven § 11 andre ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for disse ordningene.

0 Tilføyd ved forskrift 18 des 2009 nr. 1645 (i kraft 28 des 2009), endret ved forskrift 1 juli 2014 nr. 926.

Kapittel IV - Tvisteløsning mv. for avtale- eller tvangslisenssituasjoner

0 Endret ved forskrifter 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

Behandling av tvist om vederlag etter åndsverkloven § 13a, § 17a, § 18, § 23, § 23a, § 37 og § 45b, jf. § 35 første ledd

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 4-1. Tvist om vederlag etter åndsverkloven § 13a, § 17a, § 18, § 23, § 23a, § 37 og § 45b kan enhver av partene bringe inn for Kultur- og kirkedepartementet. Tvist om vederlag for videresending av kringkastingssending etter lovens § 45b behandles likevel av nemnda etter § 4-5 flg., jf. lovens § 35 andre ledd.

Vederlaget fastsettes av Kultur- og kirkedepartementet hvis ikke saken behandles av den nemnd som opprettes i henhold til § 4-3.

0 Endret ved forskrifter 25 mars 2002 nr. 376 (i kraft 1 jan 2002), 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008).

§ 4-2. Dersom vederlagspliktig unnlater å betale avtalt vederlag eller vederlag fastsatt med hjemmel i bestemmelsene her, kan Kultur- og kirkedepartementet på begjæring av vederlagsberettiget i henhold til åndsverklovens bestemmelser som nevnt i § 4-1, nedlegge forbud mot fortsatt bruk. Bestemmelsene i § 4-3 og § 4-4 nedenfor får tilsvarende anvendelse.

Berettiget til å fremme begjæring etter denne bestemmelse er den enkelte rettighetshaver hvis verk eller arbeider er gjenstand for bruk etter nevnte bestemmelser i åndsverkloven eller organisasjon som etter avtale med rettighetshaver forvalter vederlagsrett for bruk som nevnt. Forbud mot bruk som nevnt i åndsverkloven § 45b kan likevel bare begjæres av organisasjon som er godkjent for innkreving av vederlag etter nevnte bestemmelse.

Med mindre annet er avtalt, er et forbudsvedtak ikke til hinder for at rettighetshaver samtykker til fortsatt bruk av sine verk eller arbeider. Dette gjelder likevel ikke for bruk etter åndsverkloven § 45b.

0 Endret ved forskrift 25 mars 2002 nr. 376 (i kraft 1 jan 2002).

§ 4-3. Når et statlig organ er part i saken, skal den behandles av en nemnd.

Departementet kan også overføre saken til denne nemnd i andre tilfeller hvor departementet finner det ønskelig. En part kan også selv velge å reise saken for nemnda, eller kreve at departementet overfører saken til nemnda. Kravet om dette må fremsettes samtidig med at han bringer saken inn for departementet. Den annen part kan innen en frist som departementet fastsetter, kreve at saken overføres til nemnda. I de tilfeller der nemnda skal avgjøre saken, forestår nemnda selv forberedelse av saken.

Nemnda består av en leder og to andre medlemmer, oppnevnt av sorenskriveren i Oslo tingrett for 5 år om gangen. Lederen skal være jurist. For hvert av medlemmene oppnevnes personlige vararepresentanter. Utgiftene til nemndas virksomhet bæres for hver enkelt saks vedkommende av partene etter nærmere bestemmelse av nemnda. Når særlige grunner taler for det, kan nemnda bestemme at utgiftene skal bæres av staten.

Forhandlingene i nemnda opprettet etter første ledd, administreres av nemndas leder. Alle medlemmene skal delta i avgjørelsen. I tilfelle av uenighet, treffes avgjørelsen med stemmeflerhet.

0 Endret ved forskrift 13 des 2002 nr. 1503 (i kraft 1 jan 2003).

§ 4-4. For saksbehandlingen gjelder reglene i forvaltningsloven tilsvarende. Bestemmelsene i forvaltningsloven kapittel VI om klage, gjelder likevel ikke.

I sak om nedleggelse av forbud etter § 4-2 skal saksbehandlingen være skriftlig, med mindre særlige grunner tilsier noe annet.

Vedtak om forbud etter § 4-2 skal inneholde angivelse av forbudets omfang med hensyn til verk, arbeider og rettighetshavere samt om nødvendig inneholde vilkår for bortfall av det forbud som er nedlagt.

Nemndas vedtak føres inn i protokoll. Departementet eller nemnda kan forsøke mekling mellom partene. Kommer forlik i stand, skal også forliket føres inn i protokollen.

Nemndsbehandling av tvister vedrørende bruk av verk i undervisningsvirksomhet, jf. åndsverkloven § 13b, § 36 og § 38

0 Endret ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

§ 4-5. Der en avtale om fremstilling av eksemplar av utgitt verk etter åndsverkloven § 13b ikke kommer i stand etter at mekling etter § 4-6 er gjennomført, kan hver av partene kreve at tillatelse til og vilkår for eksemplarfremstilling på bindende måte avgjøres av nemnd som nevnt i § 4-3 tredje og fjerde ledd. Tillatelsen kan bare gjelde materiale og bruk av en art og i et omfang som omfattes av fullmaktene som organisasjon etter § 38a har til å inngå avtale på området.

For saksbehandlingen gjelder reglene i forvaltningsloven tilsvarende. Bestemmelsene i forvaltningsloven kapittel VI om klage, gjelder likevel ikke.

Nemndas avgjørelse føres inn i protokoll. Kommer forlik i stand, skal også forliket føres inn i protokollen.

Nemndas avgjørelse kan bringes inn for domstolen. Rett saksøkt er staten ved nemnda.

0 Endret ved forskrifter 25 mars 2002 nr. 376 (i kraft 1 jan 2002), 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

Mekling i avtaleforhandlinger om bruk av åndsverk mv. i henhold til avtalelisens, jf. åndsverkloven § 13b, § 14, § 16a, § 30, § 32 og § 34

0 Endret ved forskrifter 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

§ 4-6. Ved forhandlinger om avtale i medhold av åndsverkloven § 13b, § 14, § 16a, § 30, § 32 og § 34, jf. § 36, § 38 og § 38a, har hver av partene rett til å kreve mekling dersom den ene part ikke etterkommer krav fra den annen part om å oppta forhandlinger om avtale som nevnt, eller dersom slike forhandlinger ikke fører til enighet. Bestemmelsene om mekling i avtalelisensforhandlinger gjelder tilsvarende for forhandlinger om samtidig og uendret videresending av kringkastingssending til allmennheten mellom kringkastingsforetak og den som videresender.

0 Endret ved forskrifter 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015, tidligere § 4-13).

§ 4-7. Meklingen skal begynne innen 14 dager etter at krav er kommet inn til Riksmekleren. Meklingen ledes av Riksmekleren eller av en særskilt mekler som oppnevnes av Kongen, og som skal være knyttet til Riksmeklerens kontor.

Om meklerløfte og inhabilitet gjelder bestemmelsene i lov 27. januar 2012 nr. 9 om arbeidstvister § 13 og § 14 første ledd tilsvarende.

Under meklingen får bestemmelsene i lov 18. juli 1958 nr. 2 om offentlige tjenestetvister § 17 og § 18 første ledd og andre ledd, første punktum tilsvarende anvendelse. Det samme gjelder bestemmelsene i arbeidstvistloven § 20 nr. 4 første punktum og tredje punktum, § 22 og § 23 nr. 1. Kommer forlik i stand, skal avtale i samsvar med det opprettes under medvirkning av mekleren og undertegnes av partene eller deres representanter.

Ved mekling som gjelder forhandlinger om samtidig og uendret videresending av kringkastingssending til allmennheten anses forslag fremsatt av mekleren som akseptert med mindre noen av partene kommer med innvendinger innen tre måneder. Under mekling på dette området får bestemmelsene om avstemning over meklingsforslag i lov om offentlige tjenestetvister § 17 tredje ledd og § 18 første ledd og andre ledd, første punktum, ikke tilsvarende anvendelse. For øvrig gjelder bestemmelsene i paragrafen her.

0 Endret ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015, tidligere § 4-14).

§ 4-8. (Opphevet)

0 Opphevet ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

§ 4-9. (Opphevet)

0 Endret ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), opphevet ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

§ 4-10. (Opphevet)

- 0 Endret ved forskrifter 17 des 2004 nr. 1670 (i kraft 1 jan 2005), 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), 9 mai 2008 nr. 450, opphevet ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

§ 4-11. (Opphevet)

- 0 Opphevet ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

§ 4-12. (Opphevet)

- 0 Opphevet ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

Kapittel V - Nemndsbehandling av tvister vedrørende bruk av verk og arbeider når effektive tekniske beskyttelsessystemer er anvendt, jf. åndsverkloven § 53b andre ledd

- 0 Tilføyd ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), endret ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015).

§ 5-1. Kultur- og kirkedepartementet oppnevner en nemnd til å behandle tvister som nevnt i åndsverkloven § 53b andre ledd. Nemnda skal bestå av en leder og to andre medlemmer oppnevnt for fire år av gangen. Nemndas leder skal være jurist, og oppnevnes på nøytralt grunnlag. De to andre medlemmene skal komme fra rettighetshaver- og brukersiden. Alle nemndas medlemmer skal ha teknisk kompetanse og innsikt i rettighetsspørsmål. På tilsvarende grunnlag oppnevnes personlige varamedlemmer.

- 0 Tilføyd ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), endret ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015, tidligere § 4-15).

§ 5-2. Nemnda skal behandle tvister vedrørende bruk iht. åndsverkloven § 13a, § 15, § 16, § 17, § 17a, § 21, § 26 - § 28 og § 31 når effektive tekniske beskyttelsessystemer er anvendt. Dette gjelder likevel ikke når verket overføres på avtalte vilkår slik at bruker selv kan velge tid og sted for tilgang til det. Nemnda skal heller ikke behandle tvister vedrørende datamaskinprogram.

Om vilkårene for nemndsbehandling ikke er til stede, skal saken avvises.

- 0 Tilføyd ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), endret ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015, tidligere § 4-16).

§ 5-3. Rettighetshaver skal påse at den som har lovlig tilgang til et verk uten hinder av effektive tekniske beskyttelsessystemer kan utøve bruk etter bestemmelsene angitt i § 4-16 første ledd.

Om det ikke gis adgang til rettmessig bruk innen rimelig tid, kan bruker bringe saken inn for nemnda. Bruker må begjære bruksadgang overfor rettighetshaver før begjæring rettes til nemnda.

- 0 Tilføyd ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), endret ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015, tidligere § 4-17).

§ 5-4. Nemnda kan fatte vedtak som pålegger rettighetshaver å gi adgang til bruk etter aktuell avgrensningsbestemmelse. Adgangen skal være tilstrekkelig til at formålet med den aktuelle avgrensningsbestemmelse oppfylles, samtidig som rettighetshavers legitime krav på vern ivaretas.

Nemnda kan i vedtaket også bestemme at dersom rettighetshaver ikke etterkommer nemndas vedtak innen en gitt frist, kan bruker selv omgå det tekniske beskyttelsessystemet for å få tilgang til bruk i tråd med det som er bestemt i vedtaket. Omgåelse i tråd med slikt vedtak kan verken være straff- eller erstatningsbetingende.

0 Tilføyd ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), endret ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015, tidligere § 4-18).

§ 5-5. Forhandlingene i nemnda administreres av nemndas leder. Alle medlemmene skal delta i avgjørelsen. I tilfelle av uenighet, treffes avgjørelsen med stemmeflerhet.

Utgiftene til nemndas virksomhet bæres for hver enkelt saks vedkommende av partene etter nærmere bestemmelse av nemnda. Når særlige grunner taler for det, kan nemnda bestemme at utgiftene skal bæres av staten.

0 Tilføyd ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), endret ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015, tidligere § 4-19).

§ 5-6. For saksbehandlingen gjelder reglene i forvaltningsloven tilsvarende. Bestemmelsene i forvaltningsloven kapittel VI om klage og omgjøring, gjelder likevel ikke.

Nemndas vedtak føres inn i protokoll. Nemnda kan forsøke mekling mellom partene. Kommer forlik i stand, skal også forliket føres inn i protokollen.

0 Tilføyd ved forskrift 23 nov 2007 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2008), endret ved forskrift 30 juni 2015 nr. 846 (i kraft 1 juli 2015, tidligere § 4-20).

Kapittel VI - Bestemmelser om åndsverklovens anvendelse i forhold til verk og arbeider med tilknytning til andre land mv.

Avtale om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen)

§ 6-1. Bestemmelsene i åndsverkloven skal, i samme utstrekning som de gjelder for norske statsborgere og selskaper med tilknytning til Norge, gjelde tilsvarende for verk og for arbeider omhandlet i lovens femte kapittel av

- a) en person som er statsborger av eller bosatt i et land innenfor Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS), eller
- b) et selskap som har sitt sete i et land innenfor EØS.

Bestemmelsene i åndsverkloven § 42 og § 45 om spredningsrett skal også gjelde for lyd- og filmopptak som er gjort i et land innenfor EØS.

Bestemmelsene i denne paragraf utvider ikke vernet for eget bilde etter åndsverkloven § 45c, jf. § 58 tredje ledd.

Bernkonvensjonen (Bernunionen), WTO/TRIPS

§ 6-2. Bestemmelsene i åndsverkloven skal, med unntak av § 38c, § 41a, femte kapittel og § 45c, gjelde verk som ikke har den tilknytning til Norge som er fastsatt i lovens § 57, såfremt verket har tilsvarende tilknytning til et land som er medlem av Den internasjonale union til vern av litterære og kunstneriske verk (Bernunionen) eller til et land som har tiltrådt Avtale om opprettelse av Verdens Handelsorganisasjon (WTO), herunder Avtalen om handelsrelaterte sider ved immaterielle rettigheter (TRIPS).

0 Endret ved forskrift 15 juni 2007 nr. 633 (i kraft 1 juli 2007).

§ 6-3. Vernet etter § 6-2 varer ikke ut over den vernetid som gjelder for vedkommende kategori verk i verkets hjemland.

Som hjemland etter denne paragraf anses det land hvor verket første gang ble utgitt, dersom dette land er medlem av Bernunionen eller WTO. For verk som utgis samtidig i flere medlemsland, er hjemlandet det land som har den korteste vernetiden. Er verket utgitt samtidig i et medlemsland og i et land som ikke er medlem, er bare medlemslandet hjemland. Likestilt med samtidig utgivelse er utgivelse innen 30 dager etter at verket første gang ble utgitt i et annet land.

For ikke-utgitte verk og for verk som første gang er utgitt i et land som ikke er medlem av Bernunionen eller WTO, anses det medlemsland hvor opphavsmannen er hjemmehørende som hjemland, med mindre annet fremgår av fjerde eller femte ledd.

For kinematografiske verk hvis produsent har sitt hovedsete eller er bosatt i et medlemsland, anses dette som verkets hjemland.

For byggverk som er oppført i et medlemsland, og for kunstverk og fotografiske verk som er innføydd i en bygning i et medlemsland, skal dette land anses som verkets hjemland.

§ 6-4. Bestemmelsene i åndsverkloven § 39f andre og tredje ledd om overdragelse av rett til innspilling av et verk for film, får anvendelse på filmverk som vernes etter § 6-2 ovenfor. Dersom lovgivningen i det land hvor filmprodusenten har sitt hovedsete eller er bosatt bestemmer at avtale om slik overdragelse skal være skriftlig for å ha den virkning som åndsverkloven § 39f andre ledd fastsetter, skal dette legges til grunn. Bestemmelsen i åndsverkloven § 57 tredje ledd gjelder tilsvarende.

Verdenskonvensjonen

§ 6-5. Bestemmelsene i åndsverkloven skal, med unntak av § 38c, § 41a, femte kapittel og § 45c, gjelde

- a) verk som er utgitt første gang i et land som er tilsluttet Verdenskonvensjonen om opphavsrett (Verdenskonvensjonen),
- b) verk av opphavsmann som er statsborger av et land tilsluttet Verdenskonvensjonen,
- c) verk av opphavsmann som har bopel i et land tilsluttet Verdenskonvensjonen, dersom bopel etter vedkommende lands egen lovgivning er likestilt med statsborgerskap ved gjennomføring av Verdenskonvensjonen, og
- d) verk av statsløs eller flyktning som har sitt vanlige oppholdssted i et land tilsluttet tilleggsprotokoll 1 til Verdenskonvensjonen.

0 Endret ved forskrift 15 juni 2007 nr. 633 (i kraft 1 juli 2007).

§ 6-6. Vernet etter § 6-5 varer ikke ut over den vernetid som gjelder for vedkommende kategori verk i verkets hjemland.

Som hjemland etter denne paragraf anses det land hvor verket første gang er utgitt, dersom dette land er tilsluttet Verdenskonvensjonen. Utgis verket samtidig eller innen 30 dager i to eller flere slike land som har ulik vernetid, er hjemlandet det land som har den korteste vernetiden. For verk som første gang er utgitt bare i et land som ikke er tilsluttet Verdenskonvensjonen, og for verk som ikke er utgitt, er hjemlandet det land hvor opphavsmannen er hjemmehørende.

Vernet etter § 6-5 gjelder ikke verk som er frembrakt før konvensjonen trådte i kraft for vedkommende fremmede land, med mindre dette land verner norske verk som er frembrakt før dette tidspunkt.

§ 6-7. Bestemmelsene i § 6-5 og § 6-6 gjelder ikke for verk som er omfattet av bestemmelsene i § 6-2 eller verk fra et land som er trådt ut av Bernunionen etter 1. januar 1951 med mindre dette land har rettigheter som utviklingsland etter Verdenskonvensjonens bestemmelser.

§ 6-8. Bestemmelsene i åndsverkloven skal, med unntak av § 41a, femte kapittel og § 45c gjelde verk som første gang er utgitt av De Forente Nasjoner (FN), FNs særorganisasjoner eller av Organisasjonen av amerikanske stater, samt ikke-utgitte verk av noen av disse organisasjoner.

Romakonvensjonen, jf. WTO/TRIPS

§ 6-9. Åndsverkloven § 42 skal, med unntak av den der nevnte spredningsrett, gjelde uten hensyn til den utøvende kunstners nasjonalitet for fremføring som finner sted i et land som er tilsluttet Konvensjonen av 21. oktober 1961 om vern for utøvende kunstnere, fonogramprodusenter og kringkastingsvirksomheter (Romakonvensjonen) eller til et land som har tiltrådt Avtale om opprettelse av Verdens Handelsorganisasjon (WTO), herunder Avtalen om handelsrelaterte sider ved immaterielle rettigheter (TRIPS).

Det samme gjelder når det er gjort lydopptak av fremføringen og lydopptaket tilvirker er hjemmehørende i et annet Romakonvensjonsland eller WTO-land, eller når det første opptak av lyden ble gjort i et annet slikt land, eller når den første utgivelse av lydopptaket ble gjort i et annet slikt land.

Det samme gjelder også når fremføringen, uten at det er gjort lydopptak av den, er tatt med i en kringkastingssending som er vernet i henhold til Romakonvensjonen art. 6, forutsatt, i henhold til det norske forbehold til artikkelen, at kringkastingsinstitusjonen både har sitt sete i et annet konvensjonsland og kringkastingssendingen ble foretatt fra sender i det samme konvensjonsland.

Bestemmelsen i paragrafen her gjelder tilsvarende for utøvende kunstner, når det foreligger tilknytning som her nevnt i et land som har tiltrådt WTO-avtalen.

§ 6-10. Bestemmelsene i åndsverkloven § 42 om utleie av lydopptak kommer til anvendelse når lydopptaket gjengir en fremføring av en utøvende kunstner, som har slik tilknytning som angitt i § 6-9 til et land som har tiltrådt WTO-avtalen.

Bestemmelsene i åndsverkloven § 45 om utleie av lydopptak, kommer til anvendelse når tilvirkeren av lydopptaket er hjemmehørende i et land som har tiltrådt WTO-avtalen.

§ 6-11. Åndsverkloven § 45a skal omfatte kringkastingssending fra kringkastingsinstitusjon som har sitt sete i et land som er tilsluttet Romakonvensjonen eller WTO-avtalen når sending skjer fra sender i samme land. Denne bestemmelsen omfatter ikke videresending ved tråd.

§ 6-12. Bestemmelsene i åndsverkloven § 45b skal gjelde for alle lydopptak som er tilvirket av noen som er hjemmehørende i et land som er tilsluttet Romakonvensjonen såfremt dette land tilstår utøvende kunstnere eller tilvirkere av lydopptak vederlagsrett etter bestemmelsene i Romakonvensjonens art. 12. Retten til vederlag for videresending av kringkastingssending omfattes ikke av denne bestemmelse.

Retten til vederlag etter første ledd varer ikke ut over den tid norske lydopptak gis tilsvarende vederlagsrett i det land der tilvirkeren er hjemmehørende.

Den europeiske overenskomst om vern av fjernsynsprogrammer

§ 6-13. Åndsverkloven § 45a skal omfatte

- a) fjernsynssending fra kringkastingsinstitusjon som har sitt sete i et land som er tilsluttet Den europeiske overenskomst av 22. juni 1960 om vern av fjernsynssendinger, og
- b) fjernsynssending som sendes fra territoriet til et land som er tilsluttet Den europeiske overenskomst av 22. juni 1960 om vern av fjernsynssendinger.

Import av lyd- og filmopptak, jf. åndsverkloven § 54 bokstav e

§ 6-14. Bestemmelsen i åndsverkloven § 54 første ledd bokstav e gjelder ikke innførsel av eksemplarer av opptak som lovlig er brakt i handelen i og innføres fra en stat tilsluttet Avtalen om det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen).

Anvendelse av åndsverkloven § 38c i forhold til verk med tilknytning til land utenfor Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen)

0 Tilføyd ved forskrift 15 juni 2007 nr. 633 (i kraft 1 juli 2007).

§ 6-15. Under forutsetning av gjensidighet i forhold til det land opphavsmannen er statsborger av skal åndsverkloven § 38c gjelde verk som ikke har den tilknytning til Norge som er fastsatt i lovens § 57 og som heller ikke omfattes av denne forskrift § 6-1.

0 Tilføyd ved forskrift 15 juni 2007 nr. 633 (i kraft 1 juli 2007).

Kapittel VII - Ikrafttredelse m.m.

§ 7-1. Forskriften trer i kraft 1. januar 2002. Fra samme tid oppheves følgende forskrifter:

- Forskrift av 27. november 1964 nr. 1 om opphavsrett til åndsverk og fotografi
- Forskrift av 2. april 1965 nr. 4 om opptak av åndsverk
- Forskrift av 29. august 1969 nr. 1 om sentralbibliotekenes adgang til fotokopiering

- Forskrift av 28. januar 1972 nr. 4 om opphavsrett til åndsverk m.v.
- Forskrift av 10. april 1978 nr. 3789 for Det sakkyndige råd for åndsverker
- Forskrift av 2. mai 1980 nr. 4 om mekling i avtaleforhandlinger om fotokopiering o.l. av vernet verk til bruk i undervisningsvirksomhet
- Forskrift av 18. september 1981 nr. 8951 om adgang til opptak av undervisningsprogram
- Forskrift av 2. mai 1986 nr. 1010 om nemndsbehandling av tvister vedrørende videresending av kringkastingsprogram
- Forskrift av 6. mai 1988 nr. 346 om direkte overføring av kringkastingsendinger i kafeer, bedrifter m.v.
- Forskrift av 22. desember 1989 nr. 1286 om oppkreving og fordeling av vederlag til utøvende kunstnere og produsenter for bruk av grammofonplater eller andre lydopptak i kringkastingsending
- Forskrift av 3. januar 1994 nr. 2 om import av fonogrammer m.v.
- Forskrift av 25. april 1997 nr. 383 om åndsverklovens anvendelse i forhold til verk og arbeider med tilknytning til andre land m.v.